

Editorial

Huracans, tempestes tropicals, sequera, incendis, sismes submarins etc. Enguany hem sigut testimonis de tots estos desastres naturals, que han sacsat les distintes zones, paisos, ciutats, xicotets pobles i aldees del planeta.

Fa uns mesos el món quedava commogut davant de les imatges del Tsunami. I este estiu han sigut les inundacions al centre d'Europa i els incendis que han afectat principalment la Península Ibèrica, Espanya i Portugal.

Estos han empitjorat la sequera que des de fa mesos patixen algunes comunitats espanyoles i que pareix que se solucionarà, almenys en breu. Poc més tard tots ens quedem atònits davant de les imatges de les inundacions de la ciutat de Nova Orleans a causa de l'huracà Katrina i actualment tots estem pendents de l'huracà Rita.

Estos fenòmens de la naturalesa tenen diversos aspectes en comú, molts d'ells són imprevisibles, però molts altres es deuen a la mà de l'home. Certs individus s'han encabotat a carregar-se el planeta, molts dels incendis són provocats, i fan cas omís a les advertències de les principals associacions ecologistes i fins i tot grans organismes internacionals.

Un acord internacional, el Protocol de Kiot, compromet els paisos industrialitzats a complir metes específiques per a reduir les seues emissions de gasos d'efecte hivernacle. Però molts paisos entre ells els més poderosos s'han botat este protocol.

Les conseqüències a llarg termini i no tan a llarg termini de tots estos fenòmens i atacs contra el medi ambient ja s'estan veient. L'impacte potencial és enorme, amb prediccions de falta d'aigua potable, grans canvis en les condicions per a la producció d'aliments, i un augment en els índexs de mortalitat a causa d'inundacions, tempestats, sequeres i onades de calor.

Els paisos més pobres són els que estan pitjor preparats per a afrontar canvis ràpids, seran els que patiran les pitjors conseqüències. L'Organització Mundial de la Salut ha advertit que la salut de milions de persones podria vore's amenaçada per l'augment de la malària, la desnutrició i les malalties transmeses per l'aigua.

I davant d'esta situació com actuen els nostres governants? Hi ha una enorme falta de previsió davant d'este tipus de fenòmens, un escàs interès per solucionar el problema. Les inversions en infraestructures adequades són pessimes i inclús en ciutats aparentment riques en són insuficients. Els equips de resposta són ineficaços i molt, molt escassos. I, malgrat les crítiques, les coses continuen igual. En les nostres mans està millorar el planeta, ajudar-lo a recuperar-se. Però no és tasca fàcil perquè malgrat la bona voluntat de moltes persones, molt per damunt es troben els interessos econòmics d'un reduït grup que és el que té en les seues mans part del control del planeta, almenys aparentment.

melic

Han col·laborat en este número:

Agnés Talaya, Amparo Andújar, Ana Mª Rodríguez, Ana Campos, Biblioteca Pública Municipal Mislata, Carlos Catalá, Centre de Transfussió de la CV, Consell de la Joventut de Mislata, Cristina Moreno, Emilio J. Alonso, Gloria Alonso, Jaume Bronchud, Mª Elisa Plano, Mariam Cardona, Pere Peris, Rosa Cuartero, Vicent Xavier Pardo, Ximo Cádiz, 3r Plato.

Equip de redacció:

Natalia Fernández, Jaume Bronchud, Regidoria de Joventut.

Redacció: Centre Juvenil Túria

C/ Túria, 13 - 46920 MISLATA - Tel. 963 837 141

Edita:

AJUNTAMENT DE MISLATA
REGIDORIA DE JOVENTUT
REGIDORA DE JOVENTUT: GLORIA ALONSO

Correcció i traducció: Oficina de Promoció del Valencià de l'Ajuntament de MISLATA

Dipòsit legal: V-1319-1998
ISBN: 1578-7362

Impressió / DISEÑARTE - Goaprint, S.L.
Maquetació: Tel. 963 692 811. PATERNA

Tirada: 4.000 exemplars

Col·labora per correu electrònic:
melic@mislata.es

Espanya es crema

Este estiu ha sigut lamentablement un dels més durs de l'última dècada. Dur respecte de la pèrdua de massa forestal, que no havia resistit un envit tan cruel com en este 2005, i també en les pèrdues humanes que el foc (tantes i tantes vegades provocat) s'ha portat amb ell.

La legislació estreny, encara que no ofega, per a aconseguir detindre una afició, la de la piromania, que esgarra amb cada arrap béns que no trobarem a fal-

tar fins que el dany no siga irreparable.

Espanya se seca, d'aigües caminem escassos, i la capa forestal minva convertint este malson en un peix d'aquells que caminen mossegant-se la cua.

Si ningú ho remeia, i el mal pareix contagiad i irremeiable, Espanya serà un desert, prolongació de l'arena africana i del seu desenrotllament econòmic. Estem preparats per a conuiu en unes condicions a què, per descomptat,

no estem habituats i serà difícil habitar-se? Estem disposats a col·laborar per a frenar una destrucció que acabarà amb nosaltres mateixos?

Ja va immortalitzar Plauto la idea que l'home era un llop per a l'home. Allò perillós i sorprenent és que les nostres goles mosseguen amb major violència que les d'un llop i els mossos d'estos últims anys acabaran per fer-nos perdre la consciència, si és que encara ens en queda.

Sense aigua per a beure

Urgix gestionar d'una manera més sostenible l'aigua. És necessari ja tancar l'aixeta, pensar i començar a economitza un dels béns, si no el bé únic, amb el que podem sobreviure.

Els embassaments, canalitzacions, depuradores, desaladores i col·lectors responen a un model que ha reduït la disponibilitat d'aigua i no

ha aconseguit mantindre la seua qualitat. Hem de començar per educar en l'aprofitament dels recursos hídrics, hem de deprendre i ensenyar a utilitzar d'una manera coherent, sensata i solidària un recurs vital per a la nostra raça, o la nostra espècie, perquè en el comportament cada vegada ens assemblem més als animals o, per

què no ser demagog arribat este punt: ens comportem de manera més irracional que els mateixos animals.

Hem de canviar la nostra intenció de controlar la naturalesa per la de conèixer-la millor i poder-nos així adaptar de millor manera als seus equilibris i a les seues limitacions.

Catàstrofes de pel·lícula

Huracans que agranen, riuades que devasten, focs que arrasen, vents que derroquen, calors que ofeguen.

Ni Hollywood ha sigut capaç de transmetre les sensacions que ens desporten estes catàstrofes que en cada moment, cada dia, erosionen la vida humana. El planeta Terra, sempre en continu moviment, sofrix els embats d'estes catàstrofes que tantes vegades ens han entretingut, rosetes incloses, a la butaca del cine.

El problema és que la ficció supera la realitat o almenys la iguala, amb una sola excepció: els herois del cine no

arribaran a temps per a frenar eixes catàstrofes que per tal d'atraure l'audiència, cada vesprada, obrin els informatius televisius.

Només el 2005 hem conegut envits de la naturalesa per a saber d'efectes com el Pororoca a l'Amazones, tempestats de força divina, asteroides que xocarien contra el planeta pel maig, maremots a Àsia, katrines que ho arrassen tot.

El món del cine ens va obrir la porta a les catàstrofes i ara, estes estan aconseguint arrancar eixes portes i deixar-nos ben clar que l'assumepte, sent

més o menys optimistes, pinta prou mal.

A pesar que estes catàstrofes no tenen una naturalesa directament humana, com ho va poder ser Hiroshima o Nagasaki, les causes que inviten a la seua aparició en moltes ocasions ve directament ocasionada per la nostra manera d'actuar diàriament.

I ací és on el nostre paper és més urgent que mai. La fi dels nostres dies arriba, tenim l'oportunitat de retardar-la. És qüestió d'intel·ligència (i de supervivència).

Jaume Bronchud

Has llegit un
LLIBRE
últimament?

Vols donar-nos-en
la teua **OPINIÓ?**

Envia'ns el teu
comentari de 8 línies
i el publicarem
a la REVISTA **melic**

Centre Juvenil Túria. C/ Túria, 13. melic@mislata.es

"COM PODEU VORE, EL NOSTRE COMPANY CARLOS I LA SEUA DONA ARANTXA, ESTÁN MOLT FELIÇOS!!! NOSALTRES COMPARTIM LA SEUA ALEGRIA I ELS DESITJEM MIL MOMENTS FELIÇOS PLENS D'AMOR"

ENHORABONA!!!